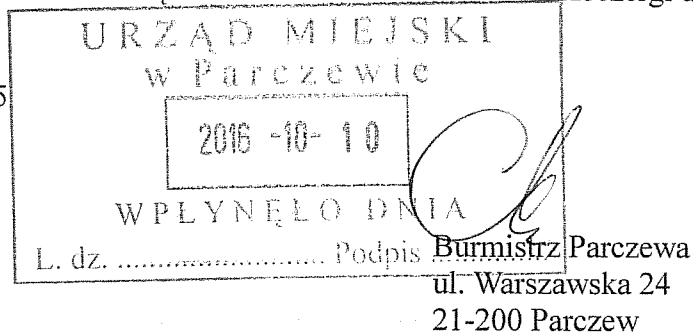

Stowarzyszenie „Nad Piwonią”

Koczergi 53 A
21-200 Parczew
KRS 0000394305

Koczergi dnia, 10 października 2016 r.

Zarząd Stowarzyszenia „Nad Piwonią” przedkłada rozszerzone uzasadnienie wniosku Stowarzyszenia z dnia 28 września 2016 r.

Zarząd Stowarzyszenia „Nad Piwonią” wnosi o uchylenie decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 02. 02. 2011 r. znak:NPO.III.7624.12/09 określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni biogazowej przewidzianego do realizacji na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi 409 i 410 położonych w miejscowości Koczergi gm. Parczew, zwana dalej decyzją Burmistrza.

Przyjmujemy, iż ocena oddziaływania na środowisko jest narzędziem zarządzania ochroną środowiska. Ta ocena ma dostarczyć organowi informacji czy korzyści wynikające z realizacji przedsięwzięcia zrekompensują straty w środowisku, przy czym środowisko rozumiemy jako środowisko przyrodnicze, jak również jako środowisko społeczne a oddziaływanie na środowisko jest również oddziaływaniem na zdrowie ludzi /art. 3 pkt 11 ustawy Prawo ochrony środowiska, Dz.U. Nr 62 poz. 627 z 2001 r. z póź. zm./ -dalej poś.

W okresie ustalania uwarunkowań środowiskowych przez Burmistrza Parczewa znajdujemy bardzo dużo nieprawidłowości. Decyzja Burmistrza obciążona jest wieloma błędami merytorycznymi i rażącym naruszeniem prawa co powoduje potrzebę jej wyeliminowania z obiegu prawnego.

Poniżej przedstawiamy w ujęciu chronologicznym działania inwestora, Burmistrza i organów w sprawie wydania decyzji środowiskowej.

- A. Wniosek inwestora o wydanie decyzji środowiskowej – **25. 03. 2009 r.**
- B. Wystąpienie Burmistrza do Starosty Parczewskiego i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego (PPIS) o opinię ws. konieczności oceny i opracowania raportu -**20. 05. 2009 r.**
- C. Opinia Starosty Parczewskiego ROŚ IV- 7633/3119 - **02. 06. 2009 r.** /potwierdza konieczność raportu i oceny/.
- D. Opinia PPIS ONS-NZ.700/50/2009 -**04.06. 2009 r.** /potwierdza konieczność raportu i oceny/.
- E. Postanowienie Burmistrza Parczewa stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny i określające zakres raportu – **07. 01. 2010 r.**
- F. Wystąpienie Burmistrza Parczewa do RDOŚ i PPIS w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia oraz wydanie opinii w sprawie jego realizacji – **14. 01.2010 r.**
- G. Opinia PPIS – ONS.NZ-700-02/2010 -**08. 02. 2010 r.**
- H. Do Urzędu Miejskiego wpływa raport – **13. 05. 2010 r.**

- I. Rada Miejska podejmuje /na jednym posiedzeniu/ uchwałę ws. zmiany w studium i zmianę w miejscowym planie zagospodarowania -dalej mpz - Uchwała Nr XLVIII/299/2010 - **03. 09. 2010 r.**
- J. Zamieszczenie uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego nr134 z dnia 19. 12. 2010 r. -obowiązuje od **19. 01 2011 r.**
- K. Postanowienie RDOŚ, RDOŚ-WOOS. 4242.1.30.2011.LP – **31. 01. 2011 r.**
- L. Decyzja Burmistrza NPO.III.7624.12/09 - **02.02. 2011 r.**

Z przedstawionej chronologii wynikają następujące błędy:

ad G. Opinia PPIS wydana przed wpływieniem raportu do Urzędu Miejskiego /raport wpływa 13. 05.2010 r./ Opinia sanitarna wskazuje zgodność lokalizacji biogazowni z mpz z 2000 r. Należy przyjąć iż opinia nie dotyczy biogazowni zlokalizowanej na działkach 409 i 410 wg znowelizowanego mpz w 2010 r., dotyczy natomiast uzgodnienia dla terenów rolnych /zgodnie z mpz z 2003 r./ pomimo, iż plan ten nie dopuszczał lokalizacji biogazowni. PPIS powołuje się na dostarczony przez Burmistrza Parczewa min. w/w raport oraz **mpz z dnia 15 czerwca 2000 r. przyjętego uchwałą Rady Miasta i Gminy w Parczewie Nr XVIII/118/2000. Ta uchwała dotyczyła studium a nie mpz.** PPIS nie analizuje ilości, rodzajów, miejsca pochodzenia, warunków składowania substratów, procesu produkcyjnego wraz z emisją zapachów, gazów i hałasu przyjmując dane z raportu jako nieomyślne. PPIS nie analizuje systemu i warunków rozprowadzania pofermentu stałego i ciekłego /w tym zakresie całkowity brak odniesienia/, godząc się, w domyśle, na jego rozlewanie na działki inwestora lub okoliczne grunty. PPIS nie zauważa emisji zapachów.

ad H,I,J. Raport -data wpływu 13. 05. 2010 r. - zawiera informację /str. 6/, że działki inwestora o nr 409 i 410 zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 03. 09. 2010 r. umożliwiają przeznaczenie ich pod biogazownię. Ponadto wynika z tego, że raport był zmieniany, ponieważ jego autorom /nikomu/ nie mogła być znana data uchwalenia zmian w mpz i nr uchwały. W tym stanie trudno wnioskować którą wersję raportu /lub też jaki raport/ otrzymały organy opiniujące. W znanej nam dokumentacji nie występuje dokument wprowadzający zmiany w raporcie lub zmianę raportu.

Decyzji Burmistrza zarzucamy:

1. Decyzja obarczona jest wadą nieadekwatnej podstawy prawnej tj. powołuje się na par. 3 ust. Rozporządzenia Rady ministrów z dnia 4 listopada 2004 r w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. nr 257, poz. 2573 z póź. zm.) a powinna opierać się o rozporządzenie z 2010 r.

Podstawa prawna: art. 173 ust.1 ustawy ooś (por. wyrok: syg II SA/GI 331/12)

2. Opinia sanitarna PPIS z dnia 08. 02. 2010 r. znak: ONS.NZ-700-02/2010 jako wiążący dokument poprzedzający wydanie decyzji podlega uchyleniu ze względu na to iż dotyczyła terenu nie przeznaczonego w mpz. pod budowę biogazowni. PPIS opiniował na podstawie nieistniejącego mpz z 2000r. Ponadto zachodzi tu sprzeczność w dowodach jakimi dysponował Burmistrz bowiem raport wpłynął do Urzędu Miejskiego 13. 05. 2010 r. a ze wstępu opinii sanitarnej wynika iż Burmistrz pismem z dnia 14.01. 2010 r. przesłał raport do PPIS.

3. Raport nosi znamiona fałszywego dowodu, bądź jego nieuprawnionej modyfikacji ponieważ wpływa do Urzędu Miejskiego 13. 05. 2010 r. a w treści str. 6 i str. 56 przywołana jest uchwała nr

4. Decyzja Burmistrza, która jest związana ustaleniami postanowienia RDOŚ nie jest zgodna z art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy o oś . Decyzja nie jest poprzedzona własną oceną oddziaływania na środowisko, w tym weryfikacją ustaleń raportu, a sprowadza się do do dosłownego przepisania treści punktów I -VIII postanowienia RDOŚ. Również treść uzasadnienia jest w istocie powtórzeniem uzasadnienia RDOŚ. Nieprawidłowo dokonano inkorporacji do decyzji środowiskowej warunków zawartych w postanowieniu, przenosząc ich treść jako części decyzji. Bezwzględne związanie z uzgodnieniami postanowienia nie oznacza, że zawsze jest możliwe jego „dosłowne” przytaczanie w treści orzeczenia z punktu widzenia prawidłowości skonstruowania sentencji decyzji. Decyzja w której dopuszczono realizację przedsięwzięcia w tej lokalizacji powinna precyzyjnie określać warunki w celu wykluczenia negatywnego /znaczącego/ wpływu na środowisko. Brak precyzji w tym zakresie jest naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

O ile postanowienie RDOŚ jest aktem kwalifikującym zagadnienia do uwzględnienia w decyzji o tyle sama decyzja jako akt władczy organu powinna jednoznacznie określać wymagania jakie inwestor musi spełnić w projekcie oraz w okresie budowy i eksploatacji instalacji przy czym musi określić właśnie uwarunkowania i oddziaływanie inwestycji na środowisko w otoczeniu działek inwestora a ze względu na pochodzenie substratów i rozprawianie pofermentu również ten obszar.

5. Nie przeprowadzono dowodu w postaci pomiaru / pomiar w terenie lub mapa/ odległości od terenów zamieszkałych /wieś Koczergi/, przyjmując, /bez dowodu/, że ta odległość wynosi ok. 800m a miasto Parczew oddalone jest ok. 2,5 km.

6. Decyzja Burmistrza / w zakresie wody/ nie nakłada obowiązku:

a) jednoznacznego ograniczenia poboru wody, z ujęcia własnego, do celów produkcyjnych. Raport podje /str. 14/, że musi być zapewniona stała dostawa wody /z ujęcia/ w ilości 25 m³ na dobę. W decyzji nałożono obowiązek /zacytowano z postanowienia RDOŚ/ maksymalnego wykorzystania wód pofermentacyjnych. Zachodzi tu sprzeczność – **decyzja powinna jednoznacznie zakazać poboru wody czystej do produkcji** /uwzględniając potrzeby bytowe rozruchu i sytuacje awaryjne/.Uwzględniając zawartość wody w masie roślinnej i odpadach, jest jej nadmiar. W uproszczeniu można przyjąć iż w tej technologii na dobę powstaje 45 ton odpadu ciekłego /w tym ok. 12 ton z substratów/. Nie nałożono obowiązku opomiarowania ilości wody pobieranej z ujęcia własnego.

b) wprowadzenia obowiązku odsiarczania wody z pofermentu kierowanej powtórnie do procesu fermentacji. Wydaje się iż brak tego elementu, również w raporcie, uniemożliwia powtórne /wielokrotne/ wykorzystanie wody właśnie ze względu na min. zasiarczenie, które spowalnia proces a przy wielokrotnym użyciu i zakłóca jego przebieg.

c) wprowadzenia obowiązku odsiarczania biogazu w cyklu zamkniętym. Podczas czynności regeneracji / na otwartej przestrzeni/ rudy darniowej związki siarki będą defundowały do atmosfery /str. 36 raportu/. Ponadto w procesie odsiarczania biogazu następuje równocześnie uwolnienie jego z pary wodnej zatem będą powstawać znaczne ilości zasiarczonej wody /str. 35 raportu/ i nie wiadomo gdzie będzie kierowana.

d) decyzja zezwala, a powinna zakazywać, na odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych, po separacji z ropopochodnych, do ziemi a nie do procesu technologicznego jak to

ma miejsce w przypadku wód opadowych z powierzchni silosów. Daje to możliwość niekontrolowanego odprowadzania wód zanieczyszczonych do środowiska /również wód z procesu technologicznego/.

Wyrażamy pogląd, iż wszystkie wody opadowe tzn. z powierzchni dachów, pow. utwardzonych oraz z powierzchni silosów powinny być kierowane do procesu technologicznego. Zauważyć należy iż cały teren będzie zanieczyszczony przez uwolnione związki lotne a nie tylko powierzchnie silosów. Woda jako dobro wspólne wymaga należytego poszanowania a tym samym wykorzystywania.

7. Decyzja Burmistrza nie nakłada obowiązków w zakresie emisji substancji lotnych sprowadzając je do ogólnikowego stwierdzenia, że „...nie może stwarzać uciążliwości odorowych poza granicą terenu inwestora.” Decyzja, tylko wybiórczo podaje miejsca emisji a sposób ograniczenia emisji sprowadza do ogólnikowego stwierdzenia „potrzeby ograniczania”. Tymi miejscami są min:

a) **miejsce składowania kiszonki** – nakaz przykrywania folią- przykrywanie folią ograniczy dostęp tlenu, jednak pomimo przykrycia procesy utleniania będą zachodziły na powierzchni przymy a wewnątrz przymy procesy fermentacji. Substancje zapachowe będą wydobywały się z chwilą zdjęcia foli w celu pobrania kiszonki jak i podczas transportowania jej podajnikiem do budynku. Należy przyjąć iż tyle substancji odorowych i metanu ile powstanie pod folią oraz w czasie poboru z przymy i transportu przedostanie się do atmosfery i **jest to zdefiniowane źródło emisji o znacznych rozmiarach** / pow. składowania -4800m²/. W w systemie składowania i transportu do budynku substratów /podanym w raporcie i uwzględnionym w decyzji/ ograniczenie emisji nie jest możliwe.

b) **budynek przygotowania substratów** – jest miejscem powstawania emisji substancji zapachowych i metanu, ponieważ tam dostarczane są wszystkie substraty/30 ton dziennie/ Odprowadzanie ich do atmosfery będzie polegało na wymuszonej wentylacji. **Jest to zdefiniowane miejsce emisji o znacznych rozmiarach. Brak nałożenia obowiązku zastosowania biofiltrów oczyszczających powietrze.**

c) **hydrolizery** – w tych szczelnych zbiornikach następuje mieszanie z wodą substratów i usuwanie, niepotrzebnego do dalszego procesu, powietrza /str. 9 raportu/. Wraz z powietrzem do atmosfery będą uchodziły wszystkie uwolnione w wyniku mieszania substancje odorowe i metan. **Jest to zdefiniowane źródło emisji o znacznych rozmiarach. Brak obowiązku zastosowania biofiltrów.**

d) **układ odsiarczania biogazu** – jest procesem zamkniętym, jednak zamiana pary wodnej na ciecz oraz czynności związane z regeneracją rud darniowych /na otwartym placu/ powoduje emisję siarczków do atmosfery i generowanie zasiarzonej wody. **Jest to zdefiniowane źródło emisji o znacznych rozmiarach. Brak obowiązku zastosowania biofiltrów.**

e) **zbiorniki na ciecz pofermentacyjną** – decyzja nakazuje wykonanie szczelnych, przykrytych zbiorników, jednak zgodnie z prawami fizyki ciecz paruje /podgrzana w procesie fermentacji/. Ulatujące powietrze będzie zawierało min. metan dwu i tlenek węgla, związki siarki i azotu oraz ok. 3-4 % biogazu, przy ogólnej zawartości biogazu w nieprzefermentowanej masie wynoszącej ok. 20%. Uwzględniając wielkie powierzchnie /cztery zbiorniki/ należy przyjąć iż **jest to zdefiniowane źródło emisji o znacznych rozmiarach. Brak nałożenia obowiązku odzysku biogazu z pofermentu oraz zastosowania biofiltrów.**

Uważamy, iż brak nałożenia obowiązku odzysku biogazu z pofermentu jest marnotrawieniem energii i zdecydowanie przyczynia się do emisji metanu do atmosfery co jest sprzeczne z ideą stosowania odnawialnych źródeł energii /kilkadziesiąt razy większy efekt niż dwutlenku węgla/.

f) **plac składowy pofermentu stałego** – wg danych raportu /str. 27 i 29/ stały poferment stanowi ok 25 – 30 % masy substratów, zatem dziennie będzie go przybywać w ilości 10 -12 ton /w okresie

grudzień – luty będzie go ponad 1000 ton/. Poferment stały będzie wilgotny zatem będą się z niego ulatniać min. metan, dwu i tlenek węgla związku siarki i azotu. **Jest to zdefiniowane źródło emisji o znacznych rozmiarach.**

8. Decyzja Burmistrza opierając się na domniemaniu prawdziwości ustaleń raportu nie weryfikuje go o dane przedstawione w pkt-cie 6 przyjmując wskazaną /str. 30 raportu/ emisję zanieczyszczeń tylko ze źródeł: spalanie biogazu w silniku kogeneratora i ruchu pojazdów **po wewnętrznych drogach.**

Zakładając poprawność wyliczeń emisji dla kogeneratora należy zauważyć iż promień obszaru emisji wyniesie ok. 500m (8m (wysokość komina + wzniesienie x 50 wg rozporządzenia /Dz.U. Nr 16, poz. 87 z 2010 r/. Nie sposób zgodzić się z założeniami określenia emisji na podstawie emitora nr 2 i nr 3 ze względu na: ustawienie pojazdu na wewnętrznych drogach, przyjęcie tonażu samochodów na 40 ton. przyjęcie do obliczeń emisję 2 /str.37 raportu/ samochodów na placu oraz pominięcie emisji pojazdów rozwożących substraty płynne i stałe.

Organ powinien zwrócić się do inwestora o uściślenie danych poprzez obliczenie wartości emisji dla maksymalnych stężeń tzn. maksymalna ilość pojazdów na placu, ilość pojazdów oczekujących na wjazd, ilość pojazdów opuszczających drogi wewnętrzne oraz ilość pojazdów podjeżdżających po substrat i opuszczających zakład po załadunku pofermentem. Dopiero z maksymalnej ilości tak wyliczonych stężeń można wnioskować o okresie ich występowania i wielkości przewidywanej emisji. Wyliczenia obarczone są błędem: wyliczenia tylko dla 2 samochodów, przyjęcie tonażu samochodu 40 ton, oraz pominięcie w obliczeniach pojazdów oczekujących na wjazd, wyjeżdżających /dot. substratu/ oraz pojazdów przyjeżdżających po substrat stały i ciekły.

Uważamy za błąd przyjęcie tonażu za 40 ton, takie pojazdy mogą dowozić substrat np. z cukrowni. Pojazdy dowożące substrat i rozwożące poferment z gruntów ornych /na grunty orne/ są o tonażu co najwyżej 20 ton a w znacznej większości ok. 10 ton /pojazdy okolicznych rolników/.

Decyzja /i raport str. 24/ stwierdza występowanie emisji w okresie budowy w związku z tym nakłada zalecenia w zakresie ilości i sprawności pojazdów i użytkowania ich w okresie doby i świąt. **Takich ograniczeń decyzja nie ustanawia dla okresu eksploatacji.**

9. **Decyzja nie wprowadza żadnych nakazów wprowadzających ograniczenia hałasu / oprócz systemów wentylacyjnych i klimatyzacyjnych/. Pomimo wyraźnego stwierdzenia w raporcie /str.44/ zasięgu oddziaływania akustycznego wynoszącego w porze dnia 316m i w porze nocnej 784m. Decyzja nie ustala stron postępowania, które znalazły się w strefie oddziaływania akustycznego**

Decyzja bez dowodu przyjmuje odległości od terenów zabudowanych tj. 800m od wsi Koczergi i 2.5 km od Parczewa.

Wg naszej wiedzy te odległości wynoszą;

-od umownej granicy wsi 224m

-od granicy działek zagrodowych 509m

-od budynku mieszkalnego 559m

- od budynku przeznaczonego na stały pobyt ludzi /Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna/ 240m

10. **Decyzja nie nakłada żadnych obowiązków na inwestora w zakresie rozprowadzania pofermentu ciekłego i stałego wynikających z postanowień ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033).**

Uważamy, że konieczne jest wprowadzenie systemu kontroli nad ilością wprowadzonych pofermentów na okoliczne pola jak również określenie sposobu ich rozprowadzania tj. nałożenia obowiązku ich przykrycia /wymieszania/ warstwą gleby. Należy zauważyć, iż rozprowadzanie pofermentu dotyczy, w przybliżeniu, 4 m-cy /październik-listopad i marzec-kwiecień/ na dużych obszarach i powoduje wydzielanie metanu i substancji odorowych.

11. Decyzja nie przedstawia żadnych dowodów potrzeby ingerencji w środowisko poprzez budowę biogazowni. Inwestor nie udowadnia iż posiada na tym terenie odpady produktów rolnych, hodowlę zwierząt lub grunty odłogowane, które mogą być przeznaczone na uprawy celowe.

Również Burmistrz Parczewa nie dowodzi konieczności budowy biogazowni ze względu na potrzebę zagospodarowania odpadów z produkcji rolnej w gminie w tym miejscu.

Uchwała wprowadzająca mzp z 2010 r w par. 12 ust. 10 pkt 3a określa warunki zabudowy „zakaz lokalizowania zabudowy z wyłączeniem terenu 4R dla którego dopuszcza się realizację biogazowni rolniczej”. Użyte w uchwale słowo „dopuszcza się” oznacza tylko możliwość budowy ale ze względu na realnie występującą potrzebę. Takiej potrzeby nie określono - sam wniosek inwestora jest tu niewystarczający.

12. Decyzja nie analizuje problemu substratów tzn. ich ilości w postaci masy zielonej jak również rodzaju i miejsca pochodzenia odpadów przemysłu przetwórstwa rolnego. Główną ideą zawartą w dokumentach rządowych przyjętych przez Radę Ministrów tj. Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce /13.07 2010 r./ oraz Krajowy plan działań w zakresie energii ze źródeł odnawialnych /09. 12. 2010 r./ jest powstawanie biogazowni tam gdzie występują odpady. „*Potencjał ten zakłada wykorzystanie w pierwszej kolejności produktów ubocznych i pozostałości przemysłu rolno-spożywczego. Równocześnie z wykorzystaniem tych surowców przewiduje się prowadzenie upraw roślinnych, w tym określanych jako energetyczne, z przeznaczeniem na substrat dla biogazowni. Jest to możliwe docelowo na ok. 700 tys, ha, co pozwoli na pełne zabezpieczenie krajowych potrzeb żywnościowych oraz pozyskanie dodatkowych surowców niezbędnych do wytwarzania biopaliw i biogazu rolniczego.*” i dalej „Wymaga również zaznaczenia, iż zwiększenie wykorzystania biogazu rolniczego powstałego z produktów ubocznych rolnictwa, płynnych i stałych odchodów zwierzęcych oraz pozostałości przemysłu rolno-spożywczego przyczyni się do wzrostu dochodów rolników przez wykorzystanie niezagospodarowanych dotychczas potencjalnych pozostałości energetycznych oraz pozwoli na zachowanie podstawowej funkcji rolnictwa – produkcja żywności.”

Źródło: str. 6 dokumentu wymienionego na drugim miejscu – strona internetowa Ministerstwa Gospodarki.

Decyzja w żaden sposób nie odnosi się do ilości, jakości /np ziarno zbóż/ miejsca pochodzenia substratów. Raport wymienia jedynie rodzaje substratów. Ponadto, wydaje się, ogólna masa substratów określona w raporcie na 15.3 tys ton jest niewystarczająca dla mocy 1,2MW Informujemy, iż RDOŚ w Lublinie pozytywnie zaopiniował realizację biogazowni przy ul. Polnej w Parczewie o mocy 1,668MWz następującą ilością substratów wysłodki buraczane 36 500t/rok, obornik świński 10 950t/rok, kiszonka kukurydzy 25 550t/rok, woda 14 600t/rok. Uwzględniając różne technologie jak i substraty, ilości podane dla biogazowni w Koczergach, wydają się znacznie zaniżone.

13. Brak własnej analizy oddziaływania na środowisko i stwierdzenie tylko na podstawie danych z raportu iż przedsięwzięcie nie wymaga wyznaczenia obszaru oddziaływania jest błędem. Być może powodem tego jest okres czasu jakim dysponował organ wypracowując decyzję : postanowienie RDOŚ 31 styczeń-decyzja 2 luty. Organ decyzyjny jak również organy opiniujące nie powinny bezkrytycznie przyjmować tez raportu nie zważając na dane empiryczne np. w zakresie wydzielania i rozchodzenia zapachów. Przejazd samochodem w odległości kilkudziesięciu metrów od miejsca rozprowadzania obornika czy gnojowicy powoduje odczuwalny niekomfortowy zapach. Organ nie mogą nie zauważać faktycznie występujących zjawisk i pomijać ich znaczenie tylko z powodu, że żaden akt prawny nie określa ilości i skali ponad normatywnego działania. Jest nieuprawnione twierdzenie organu, że uciążliwości związane z emisją substancji odorowych ograniczą się do terenu inwestora /odory nie znają granic/ lub też, że pas zieleni powstrzyma rozchodzenie się zapachów. W punktach 6-9 i 10 wykazaliśmy źródła

powstawania emisji są one stałe wielkie i znaczące /ze względu na intensywność/. **Emisja spowoduje przekroczenie standardów jakości środowiska poza teren, do którego inwestor ma tytuł prawny. Jeżeli okoliczność braku znaczącego negatywnego wpływu nie może być precyzyjnie rozpoznana należy, zgodnie z zasadą ostrożności (art.6 ust. 2 poś) podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.**

14. **Uzasadnienie braku konieczności ponownej oceny jest nieadekwatne ze względu na brak zastosowania określonego, sprawdzonego, procesu technologicznego np. jak będzie realizowane zużycie ciekłego pofermentu do procesu produkcyjnego, w jakich warunkach będzie następowało odsiarczenie biogazu, jak będzie odbierana woda /tu: para wodna/ z biogazu. Jakie rozwiązania zostaną przyjęte w zakresie szczelności instalacji, ile będzie wynosić faktyczne zużycie wody czystej /raport tylko wspomina o możliwości powtórnego wykorzystania płynnego pofermentu/. Jak i gdzie będzie odprowadzana woda z powierzchni utwardzonych, jak i gdzie będzie odprowadzony poferment płynny. W odległości ok. 250m od działki inwestora znajdują się kilkunastohektarowe tereny po eksploatacji piasku; zrehabilitowane przy zastosowaniu łupków powęglowych z kopalni Bogdanka, to powoduje łatwość przenikania wód do wód gruntowych. Jak będzie realizowany problem ograniczenia emisji substancji lotnych tzn, związków azotu, tlenu i dwutlenku węgla, siarkowodoru, metanu, odoru i hałasu. Oceny wymaga system zastosowanych rozwiązań z uwzględnieniem BAT.**

15. **Brak uzasadnienia dla stwierdzenia braku wymogu analizy porealizacyjnej.** Wydaje się iż nasze uwagi zawarte w punktach 6-14 oraz możliwość powstania **monokultury upraw** a także sprawdzenie działania technologii wraz ze składem substratów i systemem rozprowadzania pofermentu w pełni uzasadniają konieczność analizy porealizacyjnej.

16. NSA wyrokiem z dnia 29.09.2016 r. oddalił skargę kasacyjną Gminy Parczew tym samym potwierdzono stwierdzenie nieważności mpz w oparciu o który wydano decyzję środowiskową. (wyrok NSA syg. akt: II OSK 3205/14.

17. Zapis w decyzji o „udziale społeczeństwa” jest niewiarygodny, brak jest adnotacji sołtysa lub pracownika o wywieszeniu ogłoszeń, brak wydruku ze strony internetowej o zamieszczeniu ogłoszenia, brak ogłoszenia w prasie, brak ogłoszenia w miejscu przedsięwzięcia.

[Przy czym zauważamy, iż modyfikacja strony internetowej urzędu nie może być podstawą do twierdzenia, że ogłoszenia tam były. Organ powinien udostępnić poprzedni adres lub dysponować wiarygodnym wydrukiem.]

Oczywistym dowodem jest fakt braku zawiadomienia o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy przed wydaniem decyzji środowiskowej: postanowienie RDOŚ wydane 31.01.2011 r. a decyzja Burmistrza 02.02. 2011 r.

Wskazujemy przy tym, że doszło do naruszenia przesłanki art.145 par. 1 pkt 4 Kpa przez nieuwzględnienie jako strony postępowania mieszkańców miejscowości Koczergi mających nieruchomości w strefie oddziaływania tj. 784 m /brak wykazu właścicieli w zbiorze dokumentów/.

Wnosimy w tym zakresie o przeprowadzenie dowodu /mapy/ z zakreślonym okręgiem o promieniu 784m wraz z zaznaczeniem terenów zamieszkałych i przeznaczonych /plan z 2003 r./ na budownictwo zagrodowe oraz terenów przeznaczonych na działalność produkcyjną lub usługową określaną jako miejsca przeznaczone na stały pobyt ludzi.

Na podstawie art.145 par 1 pkt 1, 4 i 7 Kpa oraz art.3 ust 1 pkt 8; art. 33 ust. 1 i 2; art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 80 ust. 2 ustawy oś wnosimy o uchylenie Decyzji Burmistrza ze względu na oczywistą sprzeczność pomiędzy treścią przepisów a rozstrzygnięciem objętym decyzją, co wykazaliśmy w/w punktach naszego wystąpienia. Charakter naruszenia przepisów powoduje, iż rozstrzygnięcie nie

może być zaakceptowane jako akt wydany przez organ praworządne państwa. Sentencja decyzji i uzasadnienie nie opiera się na ocenie dowodów a na „dosłownym” przepisaniu ustaleń organu opiniującego -RDOŚ co stanowi naruszenie art. 80 i art.107 Kpa. Rażąco naruszenie prawa wyraża się także w tym, iż czynności zmierzające do wydania decyzji administracyjnej oraz jej treść stanowią zaprzeczenie stanu prawnego sprawy. Taki stan powoduje, że decyzja nie jest akceptowana przez społeczeństwo.

W opracowaniu tego wystąpienia korzystaliśmy min.z:

1. Biogaz. Produkcja. Wykorzystanie. Opracowanie: Institut fur Energetik und Umwelt gGmbH
www.ieo.pl/dokumenty-/obszary- badan/Biogaz-Produkcja Wykorzystanie.pdf

2. Przewodnik dla inwestorów zainteresowanych budową biogazowni rolniczych – opracowanie na zlecenie Ministerstwa Gospodarki (strona internetowa Ministerstwa Gospodarki).

Zarząd Stowarzyszenia „Nad Piwonią”

- 1 Bloch Barbara
- 2 Lalmencka Zofia
- 3 Sebniewska Anna

Otrzymują:

- 1) adresat
- 2) a/a